

5.1. Allerede inden direktivets endelige vedtagelse havde justitsministeren nedsat en arbejdsgruppe med den hovedopgave at udarbejde forslag til nye regler om handelsagenter.

Efter kommissoriet skulle forslaget udformes i overensstemmelse med forslagene i direktivforslaget med henblik på en gennemførelse af direktivforslagets bestemmelser i dansk ret. Forslaget skulle derfor navnlig indeholde regler om handelsagentens pligter og beføjelser, agenturgivers pligter og handelsagentens krav på vederlag, opsigelsesvarsel og good-will erstatning. Endvidere blev arbejdsgruppen opfordret til i forbindelse med arbejdet at overveje, om forslaget mest hensigtsmæssigt ville kunne udformes som et forslag til ændring af kommissionsloven eller som en selvstændig lov.

Arbejdsgruppen skulle også tage stilling til, i hvilket omfang Haager-konventionen af 19. marts 1978 om lovvalget i fuldmagts- og kommissionsforhold burde gennemføres i Danmark, samt udarbejde et udkast til regler herom. Arbejdsgruppen skulle ved dette arbejde være opmærksom på reglerne i EF-konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser.

5.2. Arbejdsgruppen afgav betænkning i november 1988 (betænkning nr. 1151/1988). Betænkningen indeholder bl.a. udkast til lov om handelsagenter og handelsrejsende samt arbejdsgruppens bemærkninger til lovudkastet og dets enkelte bestemmelser.

Nærværende lovforslag er i vidt omfang i overensstemmelse med arbejdsgruppens lovudkast. I de tilfælde, hvor der forekommer afvigelser, der ikke kun er af redaktionel karakter, er dette udtrykkeligt fremhævet i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. Endvidere er der i bemærkningerne i stor udstrækning henvist til de bemærkninger og synspunkter, som arbejdsgruppen fremsatte i betænkning nr. 1151/1988. Hvor intet andet er anført, er det denne betænkning, der henvises til i bemærkningerne.

Da det ikke lå inden for arbejdsgruppens kommissorium at foreslå ændringer i reglerne om kommission, fandt arbejdsgruppen det mest hensigtsmæssigt at udskille reglerne om handelsagenter og handelsrejsende til en særskilt lov. Arbejdsgruppen var i denne forbindelse opmærksom på, at kommissionsforhold er beslægtet med agenturaftaler, især hvis der er tale om vedvarende kommissionsaftaler, og at dette kunne tale for at bevare reglerne i én lov. Imidlertid ønskede navnlig erhvervslivets repræsentanter i arbejdsgruppen, at den omfattende reform af reglerne om handelsagentur skulle udarbejdes som en selvstændig lov. Ved en eventuel kommende revision af

reglerne om kommission er der mulighed for at foretage en fornyet sammenføring af regelsættene.

Arbejdsgruppen fandt det herefter mest hensigtsmæssigt, at de nye regler om handelsagenter udarbejdes i form af en selvstændig lov, der også omfatter ansatte handelsrejsende. Dette indebærer, at kapitlerne III og IV i kommissionsloven foreslås ophævet og lovens titel ændret.

6. Lovforslagets hovedpunkter.

6.1. Ligesom den gældende lov omfatter lovforslaget formidling af salgsaftaler, men medtager på grund af EF-direktivet tillige formidling af aftaler om indkøb. Såvel handelsagenter som selvstændige handelsrejsende er omfattet af hele forslaget. En del af forslagets regler anvendes endvidere på ansatte handelsrejsende.

6.2. Lovforslaget regulerer ligesom kommissionsloven forholdet mellem agenturgiver og handelsagent og forholdet mellem disse og tredjemand, det vil sige agenturgiverens kunde. De emner, der omfattes af forslaget, svarer i det væsentlige til kommissionslovens indhold, men forslaget indeholder en række regler, der ikke kan fraviges ved aftale. Dette skyldes navnlig hensynet til beskyttelse af handelsagenten.

6.3. Handelsagentens vederlag består af provision af indgåede aftaler, og forslaget indeholder i §§ 8-15 regler herom. Agenten har efter § 9 ret til provision ikke alene af en aftale, der er kommet i stand ved hans medvirken, men også hvis aftalen er indgået uden agentens medvirken med en tredjemand, agenten tidligere har skaffet som kunde for så vidt angår lignende aftaler. Hvis agenten har fået overdraget et bestemt geografisk område eller en bestemt kundekreds, og agenturgiveren indgår aftale med en tredjemand, der hører til området eller kundekredsen, har agenten som udgangspunkt ret til provision, selv om han ikke har medvirket til aftalens indgåelse. §§ 11-12 indeholder nye ufravigelige regler om, hvornår retten til provision forfalder, og om, hvornår provisionen skal betales. I forhold til den gældende lov giver forslaget agenten bedre muligheder for at kontrollere, om han får den provision, han har krav på, idet agenturgiveren hvert kvartal skal sende agenten en provisionsnota med alle væsentlige oplysninger om de indgåede aftaler (§ 13), ligesom agenten kan kræve, at agenturgiveren giver ham de oplysninger, herunder uddrag af forretningsbøger, der er nødvendige til kontrol af provisionsnotaaen (§ 15). Ligesom efter gældende ret bortfalder agentens krav på provision, hvis tredjemand ikke opfylder aftalen med agenturgiveren, medmindre dette skyldes agenturgiverens forhold (§ 14).